Povídky, pohádky a další



18. Dva hrnečky

V jedné šumavské hájovně na polici mezi talíři stály dva krásné kovové hrnky. Oba patřily dětem hajného.

Ten zeleně puntíkovaný byl Honzíkův a ten s růžovými srdíčky patřil Růžence. Růženka a Honzík se svými hrnečky chodili na maliny, borůvky, ostružiny nebo na jahody. Brali si je i k pramenu kousek od hájovny, kde byla ta nejlahodnější voda vonící jehličím, květinami a lesním medem.

Děti a měly svoje hrnečky moc rády. Růženka svůj hrneček dokonce pojmenovala. Říkala mu pro jeho vzorek Srdíčko. Honzík tomu svému dal jméno Puntík.

Jednoho dne oba hrnečky viděly, že je maminka obou dětí ustaraná. Odpoledne dokonce přišel pan doktor z nedaleké vesnice a potom to slyšeli: Děti jsou nemocné. Včera venku nastydli a dnes mají horečku.

„Musíme něco udělat," řekl Puntík Srdíčku.

„Máš pravdu… Ale co bychom měli udělat, aby Honzíkovi a Růžence bylo líp?" namítlo Srdíčko.

„Vím co podnikneme, s někým se poradíme… Pojď," vyzval Puntík svého kamaráda.

Oba hrnečky slezly o políčku níže, kde podřimoval velký, starý a moudrý hrnec, který znal odpověď snad na všechno.

Zeptali se ho: „Růženka a Honzík jsou nastydlí. Co by se dalo udělat, abychom těm dětem pomohli?"

„Nejlepší by bylo, kdybych jim uvařil lipový čaj, oslazený medem," zamyslel se hrnec. „Takový čaj by docela určitě pomohl."

„To se dá přece lehce udělat," prohodilo vesele Srdíčko.

„Jasně, hned vyrazíme na cestu a seženeme všechno potřebné," rozzářil se Puntík.

„Musíte přinést květy lípy, vodu z pramene a med lesních včel," vypočítával starý hrnec.

Srdíčko a Puntík opatrně slezli až na zem. Za chvíli už byli na dvorku.

Ohař Brok, který si hrozně rád hrál s Honzíkem a Růženkou viděl dva hrnečky a hned k nim běžel.

„Kam jdete?" zeptal se.

„Honzík a Růženka jsou nemocní. Jdeme pro lipový květ, vodu z pramene a med lesních včel," odpověděl Puntík.

„Můžu vám pomoct? Do mé misky se vejde hodně vody, a taky vás můžu odnést až na kraj lesa, kde rostou lípy a teče tam ten pramen," nabídl se radostně Brok.

„Budeme rádi, když nám pomůžeš," řeklo Srdíčko.

Brok vzal svou misku do zubů a hrnečky si vylezly na jeho hřbet.

„Hlavně buď opatrný, ať nás někde neztratíš," prosil Puntík.

„Nebojte se," odštěkl Brok a hned se vydal se svým nákladem ven ze dvora.

Na kraji lesa se zastavil u velké lípy, která tou dobou byla samý květ.

„Tak jsme tu," řekl pes.

Hrnečky se podívaly nahoru. Žádný z nich nedosáhl na květy, ani když se Brok postavil na zadní nohy a Srdíčko vylezlo na Puntík.

Když to viděla sýkorka Amálka, sletěla k nim.

„Nač potřebujete ty květy?" zaštěbetala.

„Děti hajného Brumly jsou nemocné," zavyl smutně Brok.

„Honzík a Růženka? Ti mi vždycky v zimě podstrojují jako královně," zamyslela se sýkorka a dodala: „Ráda vám pomůžu."

Vylétla až do koruny stromu a za pár minut přilétla zpět. V zobáčku nesla hned několik květů, které dala do Srdíčka. Svůj let ještě několikrát zopakovala, až bylo Srdíčko plné až po okraj.

„Děkujeme za pomoc," řeklo Srdíčko.

„Rádo se stalo," pípla Amálka. „Ať se děti brzy uzdraví."

Rozloučili se a pokračovali k dubu, kde bydlely lesní včely.

„Lesní včelky," volal Brok, „potřebujeme vaši pomoc! Honzík a Růženka z hájovny jsou nemocní a potřebují lipový čaj s medem… Vy máte ten nejlepší med na světě."

„Chvíli počkejte. Moc rády vám dáme trochu medu," řekla včelí královna, která vykoukla z dutiny stromů.

Puntík si stoupl pod díru a za chvíli měl v sobě dost medu na to, aby

osladil čaj celé rodině.

„Děkujeme, včelky," řekly oba hrnečky najednou a ohař jen radostně štěkl.

Brok se s hrnečky na zádech pustil směrem k pramenu. Nabral do své misky vodu a zamířil zpátky k hájovně. Dával velký pozor, aby cestou nevybryndal ani kapičku.

Netrvalo dlouho a starý moudrý hrnec už vařil vodu na čaj. Srdíčko přisypalo květy a Puntík přemístil med ze sebe do jiného hrnku.

Jakmile byl čaj hotový, moudrý hrnec nalil horkou dobrotu nejdříve do Srdíčka a pak do Puntíku. Malá lžička přidala do každého hrnku med a pak už byli oba připraveni jít za dětmi. V tom jim pomohla maminka obou dětí.

Když viděla, jak moc se oba hrnečky snaží pomoci Honzíkovi a Růžence, vzala je a donesla až k dětem.

„Napijte se, to vám pomůže," řekla laskavým a starostlivým hlasem.

Honzík a Růženka se opatrně napili, protože čaj byl ještě horký. O něco později po tom napití se jim udělalo přece jen o trochu lépe.

Za několik dnů už Honzík a Růženka skotačili s Brokem po dvoře i v lese a Srdíčko s Puntíkem měli radost, že jim pomohli.